

[Hilmar Baunsgaard.]

over for en lang, lang række skatteydere. Vi ved da også, at der i hvert fald i socialdemokratiet er en alt overvejende trang til over for sig selv at erkende, at man var kommet bedre af sted, om man ikke absolut havde bøjet sig for det krav, SF stillede i foråret om, at afskaffelsen af fradragsreglen også skulle omfatte de kommunale skatter. Vi står nu i den situation, at vi i virkeligheden får afskaffet fradragsreglen på en måde, så nogle kan gå hen og få en fornemmelse af, at det er selve princippet, de kommer til at lide under, hvad det jo slet ikke er. Det er en misforstået iver efter at demonstrere sin politiske stilling at lade det gå ud over sagligheden, og det er tragisk, hvis det skal påvirke den almindelige bedømmelse af skattefradragsreglen. Det tror jeg nu heller ikke vil blive tilfældet.

Men tilbage bliver, at fordi regeringen og SF ikke vil give sagligheden den indrømmelse at bevare adgangen til at fratække betalte kommunale skatter, indtil byrdefordelingsproblemet kommunerne imellem er løst, kommer man ved denne skattereform ikke til det, man har stræbt efter som hovedformålet for skattereformen, nemlig at få et skattesystem, hvor man i højere grad end hidtil nærmer sig til, at der for samme indkomst betales den samme skat, men man kommer til for en lang række mennesker, der bor i kommuner med høj kommunal beskatning, at gennemføre en endnu større forskelsbehandling end hidtil i den faktiske skattebyrde for samme indkomst. Det beklager jeg, og derfor har det radikale venstre sammen med venstre og konservative stillet ændringsforslag om at bevare adgangen til at fratække de kommunale skatter og kirkelige afgifter. Vi har i udvalget fået bekræftet, at de kommunale skatteprocenter kan variere fra i hvert fald kun omkring 10 til op omkring 30, i visse enkelte tilfælde endda over 30. Det kræver ikke megen fantasi at forestille sig, hvilken forskel det giver i beskatningsbyrde. Derfor er det trist, at man alligevel ikke har villet gå ind på vor tankegang. Der er vel ingen grund til at nære nogen forhåbning om, at man skulle overvinde sig selv her i sidste omgang; men der er så megen rigtig begrundelse for at fastholde den kommunale fradragsregel, at jeg allige-

vel appellerer til tinget om at vurdere dette ændringsforslag også ud fra en rent skatteteknisk og ikke bare en almen politisk vurdering.

Det andet store problem, vi har behandlet i udvalget, har selvsagt været de overgangsregler, der skal gælde i forbindelse med skattefradragsreglens afskaffelse. Vi er vel i den mærkelige situation, at ingen af os er fuldt tilfreds med det, vi har nået. Det er i hvert fald min fornemmelse. Men det, der gælder alle partier, der var repræsenteret i udvalget, er vel, at man simpelt hen ikke har kunnet foreslå et andet system for overgangsregler, som gav os fuld tilfredsstillelse. Vi måtte simpelt hen konstatere, at ligeegyldigt hvilket system for overgangsregler vi ville anvende, ville der tilbage blive nogle ikke tilsigtede virkninger, som ikke i alle forhold kunne anses for rimelige. Det har vist gældt alle de forslag, der har været fremme, også det af det ærede medlem hr. Ninn-Hansen nævnte forslag, som mange har syntes var rigtigt, om at give adgang til at fratække de i 1967 betalte skatter for det gamle skatteår. Det giver blot som oplyst over for udvalget den uheldige virkning, at så skal de skatteprocenter, der er gældende i udskrivningsloven, sættes op med 13,6 pct. for at give samme provenu, og så står man igen dér at måtte erkende, at så er det vel vanskeligt at bedømme, om virkningerne ikke, alt taget i betragtning, alligevel bliver urimelige.

Hr. Ømann og vist også hr. Alfred Bøgh var inde på, at man har drøftet mulighederne for, at ligesom der nu gives et reguleringsfradrag for skatteydere med særlig høj skat i 1967, kunne der gives et særligt reguleringsstillæg for dem, der i kraft af forudbetalinger havde fået en særlig lav skat i 1967. Også om dette forslag gælder, at man desværre ikke turde regne med, at det fuldt ud i alle forhold ville give skatteyderne en rimelig behandling. Her tænkte man på folk med svingende indtægter og det i sig selv vanskelige forhold, at man ikke alene skal se på indkomstudviklingen, men også på udviklingen i skattetryk for dem, der har haft denne indkomstudvikling; her kunne man komme i den situation — og man ville formentlig uundgåeligt i en række tilfælde komme det — at skattetryk var steget noget mere end ind-